

Bruksela, 7 kwietnia 2022 r.
(OR. fr)

8059/22

AGRI 147
AGRISTR 22
ENV 338
CLIMA 161
FORETS 26
RECH 181

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Nr dok. Kom.:	15045/21
Dotyczy:	Konkluzje Rady w sprawie rolnictwa i leśnictwa w odniesieniu do komunikatu Komisji Europejskiej na temat zrównoważonego obiegu węgla

Delegacje otrzymują w załączeniu tekst konkluzji Rady w sprawie rolnictwa i leśnictwa w odniesieniu do komunikatu Komisji Europejskiej na temat zrównoważonego obiegu węgla, zatwierdzony przez Radę ds. Rolnictwa i Rybołówstwa na posiedzeniu w dniu 7 kwietnia 2022 r.

Konkluzje Rady w sprawie rolnictwa i leśnictwa w odniesieniu do komunikatu Komisji Europejskiej na temat zrównoważonego obiegu węgla

Rada Unii Europejskiej,

PRZYWOŁUJĄC

- konkluzje Rady z dnia 15 listopada 2021 r. w sprawie nowej strategii leśnej UE 2030¹;
 - konkluzje Rady z dnia 10 czerwca 2021 r. pt. „Budując Europę odporną na zmianę klimatu – nowa strategia UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu”²;
 - konkluzje Rady z dnia 19 października 2020 r. w sprawie strategii „Od pola do stołu”³;
 - konkluzje Rady z dnia 29 listopada 2019 r. w sprawie zaktualizowanej strategii dotyczącej biogospodarki⁴;
 - konkluzje Rady z dnia 23 października 2020 r. pt. „Różnorodność biologiczna – potrzeba podjęcia pilnych działań”⁵;
1. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE komunikat Komisji Europejskiej zatytułowany „Zrównoważony obieg węgla”.

¹ Dok. 13537/21.

² Dok. 9694/21.

³ Dok. 12099/20.

⁴ Dok. 14594/19.

⁵ Dok. 11829/20.

2. **PODKREŚLA** specyfikę rolnictwa i leśnictwa w odniesieniu do kwestii klimatycznych. Rolnictwo i leśnictwo wnoszą wkład w całłościowe wysiłki na rzecz ograniczenia emisji, które muszą pozostać głównym celem w dążeniu do neutralności klimatycznej Unii Europejskiej, a jednocześnie umożliwiają pochłanianie i składowanie dwutlenku węgla w rezerwuarach węgla (lasy, gleby leśne i produkty drzewne, użytki zielone, agroleśnictwo, gleby rolne, tereny podmokłe itp.).
3. **PODKREŚLA FAKT**, że głównym celem sektora rolnego pozostaje zrównoważona produkcja żywności. **WSKAZUJE NA** znaczenie lasów i zrównoważonej gospodarki leśnej, ponieważ realizują one wiele celów, w tym ochronę różnorodności biologicznej, utrzymanie i zwiększenie produkcji biomasy, oraz wnoszą wkład w zrównoważoną biogospodarkę. **PODKREŚLA**, że rolnictwo i leśnictwo zostały również w znacznym stopniu dotknięte zmianą klimatu, co wpływa m.in. na ich potencjał w zakresie magazynowania i powoduje konieczność dostosowania systemów produkcji i zwiększenia odporności ekosystemów.
4. **UZNAJE**, że aby osiągnąć cele klimatyczne Unii, obok trwających prac legislacyjnych nad pakietem „Gotowi na 55” należy promować na szczeblu zarządców gruntów dobrowolne zachęty do wzmacniania unijnych pochłaniaczy dwutlenku węgla poprzez zrównoważone składowanie większej ilości dwutlenku węgla w ekosystemach rolnych, leśnych i innych ekosystemach naturalnych oraz utrzymanie istniejących zasobów węgla organicznego, i w związku z tym **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** zamiar rozszerzenia wsparcia finansowego, w tym ze strony sektora prywatnego, które uzupełni wspólną politykę rolną – wspierającą już szeroką gamę praktyk z zakresu rolnictwa regeneratywnego, sekwestracji dwutlenku węgla i innych praktyk sprzyjających łagodzeniu zmiany klimatu – i inne formy wsparcia publicznego.

5. POPIERA podejście polegające na postrzeganiu rolnictwa regeneratywnego jako nowego i dobrowolnego ekologicznego modelu biznesowego, który może stanowić dodatkowe źródło dochodów dla zarządców gruntów, i zachęca do jego wdrażania na terytorium Unii; PODKREŚLA jednak, że wynagrodzenie zarządcy gruntów musi stanowić wystarczającą zachętę, nie powodując znaczących negatywnych skutków i zmian w użytkowaniu gruntów, np. przez zmniejszenie przystępności cenowej gruntów i ich dostępności dla zarządców gruntów lub zmniejszenie produkcji.
6. PODKREŚLA, że potrzebne są ukierunkowane usługi informacyjne i doradcze, w tym w ramach istniejących polityk i programów, w celu wspierania transferu wiedzy oraz szkolenia zarządców gruntów i innych zainteresowanych stron, oraz UWAŻA, że w osiągnięciu tych celów mogłoby pomóc propagowanie działań w zakresie badań naukowych i innowacji.
7. PRZYPOMINA, że w produkcji rolnej na szczeblu UE metan (CH₄) stanowi 56 %, a podtlenek azotu (N₂O) – 39 % emisji gazów cieplarnianych⁶, natomiast dwutlenek węgla (CO₂) odpowiada za ich niewielki odsetek. Ponadto ODNOTOWUJE, że niektóre praktyki rolnicze, które mogą zwiększyć pochłanianie dwutlenku węgla, mogą jednocześnie skutkować wyższymi emisjami N₂O, i w związku z tym UZNAJE korzyści, jakie może przynieść stosowanie zintegrowanego podejścia do rolnictwa regeneratywnego.

⁶ Dane za rok 2019, oparte na wykazach gazów cieplarnianych UE-27, Europejska Agencja Środowiska (EEA). Dane te nie obejmują emisji pochodzących ze zużycia energii w produkcji rolnej. Szczegółowa metodyka jest opisana w zestawie wskaźników w publikacji „Greenhouse gas emissions from agriculture in Europe” (Emisje gazów cieplarnianych z rolnictwa w Europie) wydanej przez EEA w dniu 15 grudnia 2021 r.

8. UWAŻA, że przykłady praktyk, które Komisja w swoim komunikacie uznała za korzystne dla składowania dwutlenku węgla w glebie i innych ekosystemach, są właściwe, ale PODKREŚLA, że przy ocenie praktyk w zakresie łagodzenia zmiany klimatu należy uwzględniać zróżnicowane warunki panujące w państwach członkowskich i ich poszczególnych regionach. ZAZNACZA jednak, że praktyki stosowane w rolnictwie regeneratywnym muszą być zgodne z zasadą integralności środowiskowej, a w szczególności nie mogą wpływać negatywnie na różnorodność biologiczną. W związku z tym ZACHEŃCA Komisję, by we współpracy z państwami członkowskimi przedstawiła dalsze przykłady ulepszonych praktyk gospodarowania gruntami, oprócz tych określonych w komunikacie, opartych na aktualnym konsensusie naukowym.
9. DOSTRZEGA dodatkowe korzyści związane z wyżej wymienionymi praktykami, które mogą w szczególności przyczynić się do zachowania różnorodności biologicznej, a także jakości wody, gleby i powietrza.
10. POPIERA wyrażony przez Komisję zamiar określenia na szczeblu europejskim mocnych ram certyfikacji opartych na znormalizowanych i zatwierdzonych metodach naukowych i instrumentach diagnostycznych w zakresie monitorowania, raportowania i weryfikacji ilości składowanego i emitowanego dwutlenku węgla oraz PROPONUJE, by takie ramy objęły wymóg przeprowadzenia przez Komisję niezależnej weryfikacji postępów osiągniętych w zakresie rolnictwa regeneratywnego i złożenia przez nią sprawozdania na ten temat. PODKREŚLA, że aby zapewnić wiarygodność tych ram, ich centralnym elementem muszą być kryteria zapewniające wysoką jakość, takie jak przejrzystość, dodatkowość, trwałość i brak negatywnego wpływu na środowisko i różnorodność biologiczną; ponadto nie powinny one zniechęcać zarządców gruntów do podejmowania obecnych wysiłków.
11. PODKREŚLA, że te przyszłe ramy certyfikacji powinny być proste, nie powinny powodować nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych, aby ułatwić uczestnictwo zarządców gruntów, i nie powinny skutkować karami w przypadku, gdy poziom sekwestracji dwutlenku węgla, z powodów niezależnych od działań zarządców gruntów, jest niższy niż oczekiwano.

12. POPIERA szybkie utworzenie unijnej grupy ekspertów składającej się z przedstawicieli państw członkowskich, w tym przedstawicieli zajmujących się leśnictwem, rolnictwem i środowiskiem, w celu wspierania Komisji w uwzględnianiu istniejących najlepszych praktyk w zakresie rolnictwa regeneratywnego. PROPONUJE, by grupa ta w szczególności pomagała Komisji w analizowaniu wszystkich istniejących międzynarodowych i krajowych systemów rozliczania redukcji emisji gazów cieplarnianych i składowania dwutlenku węgla w rolnictwie i leśnictwie, a także istniejących już systemów certyfikacji emisji dwutlenku węgla. ZWRACA SIĘ do Komisji o uwzględnianie prac tej grupy ekspertów w celu oceny potencjalnych skutków rozszerzenia zakresu ram regulacyjnych UE dotyczących certyfikacji usuwania dwutlenku węgla na redukcję emisji gazów cieplarnianych w rolnictwie, w tym zwiększenia zachęt dla zarządców gruntów do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych na poziomie gospodarstw rolnych.
13. PODKREŚLA, że ramy certyfikacji będą musiały zezwalać na pewną swobodę działania, aby uwzględnić specyfikę państw członkowskich i ich regionów oraz systemów produkcji (w tym wielkość gospodarstw rolnych, działek i lasów, warunki klimatyczne, rodzaje gleby i metody uprawy), bez uszczerbku dla integralności środowiskowej systemu.
14. PODKREŚLA, że ramy regulacyjne dotyczące certyfikacji powinny być wdrażane w pełnej spójności z innymi politykami Unii i ich celami i nie powinny powodować podwójnego liczenia ani ucieczki emisji oraz nie powinny zagrażać celowi, jakim jest bezpieczeństwo żywnościowe.
15. ZWRACA SIĘ o to, by przyszłe unijne ramy certyfikacji były opracowywane z uwzględnieniem istniejących inicjatyw krajowych realizujących ten sam cel i, w miarę możliwości, były z nimi kompatybilne.
16. ZWRACA SIĘ do Komisji o zbadanie, czy i w jaki sposób unijne ramy certyfikacji mogłyby obejmować szerszy zakres praktyk, w tym emisje gazów cieplarnianych w rolnictwie i ewentualnie ekonomiczną wartość dodatkowych korzyści, bez uszczerbku dla prostoty i jasności systemu.

17. ZWRACA SIĘ do Komisji o uwzględnienie elementów przedstawionych w niniejszych konkluzjach, w szczególności przy opracowywaniu wniosku ustawodawczego w sprawie ustanowienia unijnych ram certyfikacji.
-